

Vordingborg Sygehus; og var det nødvendigt, at de blev dernede, blev de underholdt paa Marineministeriets Bekostning. Jeg mente, at det var nødvendigt, at man her stillede sig kulant, fordi vi udmærket kunde forstaa, at de paagældende Ægtefæller i hvert Fald i den første Tid ikke havde Lyst til at forlade Vordingborg, efter at de havde set, hvilken Tilstand deres saarede Ægtefæller befandt sig i efter Katastrofen. Efterhaanden som de saarede er blevet udskrevet, er der blevet ydet dem ca. 400 Kr. til et Rekreationsophold, og der er naturligvis ikke det mindste i Vejen for, at man, naar det bliver oplyst, at et længere Rekreationsophold er nødvendigt, vil yde mere — der er i hvert Fald et enkelt Tilfælde, hvor man allerede har ydet mere. Jeg er aldeles overbevist om, at ingen i Rigsdagen vil protestere, naar jeg til sin Tid kommer til Finansudvalget med Anmodning om paa Tillægsbevillingsloven at faa det nødvendige Beløb hertil. Men, som sagt, efterhaanden er langt de fleste blevet udskrevet, og selv om det naturligvis er uhyre sørgeligt og trist, at der er en Del tilbage, som vil blive Invalidler, kan man dog sige, at da det ærede Medlem og jeg var i Vordingborg, troede vi ikke, at det skulde gaa saa godt, som det viser sig at være gaaet. Men jeg betoner, som sagt, at det er uhyre trist, at nogle bliver Invalidler, og at andre har faaet Læsioner, som de aldrig forvinder.

Hvad Lægernes Assistance angaar, tror jeg, man fra alle Sider er enig om, at Lægerne har ydet et uhyre stort og i allerhøjeste Grad anerkendelsesværdigt Arbejde. For det første Reservelæge Christiansen; han havde sine Sager i Orden, det tog ikke lang Tid, før den første Forbinding var foretaget. Og da de saarede kom paa Vordingborg Sygehus, fik de den mest udmærkede Behandling af Overlæge Lundsteen og hans Frue, som ogsaa er Læge. Marineministeriet har naturligvis bragt dem en Tak for det store Arbejde, de har ydet. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz i denne Forbindelse skulde have nævnt Spørgsmaalet om, hvorvidt Overlægen skulde være Ridder af Dannebrog, eller om han maaske skulde have haft en anden Anerkendelse. Jeg tror nemlig, det betyder saa uendelig lidt i denne Forbindelse. Jeg er overbevist om, at det, der har haft Betydning for ham, er de saarede store Taknemmelighed for den Hjælp, han har ydet dem. Jeg er sikker paa, at han har sat sit yderste ind for at være en

Hjælp for de saarede, og det var i Sandhed, i alt Fald i den første Tid, næsten et overmenneskeligt Arbejde, idet han baade Dag og Nat maatte være til Stede paa Sygehuset. Men ved Siden af Overlægens store Arbejde har naturligvis ogsaa Marinelægerne, særlig de to Specialister Dr. Koch og Dr. Staffeldt, udrettet et paaskønnelsesværdigt Arbejde baade i Vordingborg, hvor de tog ned flere Gange, og her i København. Endvidere har vi udsendt Dr. Koch til Tyskland, Frankrig og England, for at han der kunde modtage nye Impulser, idet man paa dette Omraade har gjort Erfaringer i disse tre Lande baade under og efter Krigen. Dr. Koch blev sendt til Düsseldorf, Paris og London og er nu kommet hjem for kort Tid siden, og jeg haaber, at han har set en hel Del, som kan blive til Nytte under den fortsatte Behandling af de saarede, baade dem, der fremdeles ligger paa Marinehospitalet, og dem, der faar en mere ambulante Behandling.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz mente, at Marineministeriet ikke var optraadt tilstrækkelig kulant, og sammenlignede Ministeriets Optraeden her med Trafikministeriets Optraeden i Anledning af Rejsby-Katastrofen, hvor ca. 20 Mennesker mistede Livet, idet hun fandt, at Trafikministeriet var optraadt mere kulant end Marineministeriet. Jeg synes slet ikke, det ærede Medlem kan drage en saadan Sammenligning, thi ved Rejsby-Katastrofen var det i væsentlig Grad Arbejdere, der var Familieforsørgere, som mistede Livet, og som Følge deraf var disses Familier næsten fuldstændig subsistensløse. Dette kan slet ikke sammenlignes med „Gejser“-Katastrofen, hvor de paagældende Mennesker selvfølgelig har faaet deres fulde Løn og desuden 400 Kr. til et Rekreationsophold, et Beløb, der eventuelt kan forøges. Jeg mener, vi har behandlet disse Mennesker paa en kulant Maade, og det vil jeg ogsaa gøre i den kommende Tid. Vi skal snart til at udarbejde en samlet Plan for, hvad der skal ydes dem, idet vi nu kan begynde at se, hvor stor en Invaliditet de vil faa. Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at Folk bliver utaalmodige, men saa længe de er Genstand for Lægebehandling, er det jo umuligt at konstatere, hvor stor Invaliditeten bliver, og hvorledes man skal forholde sig overfor de enkelte.

Vi har naturligvis ogsaa været ivrige efter at faa den egentlige Aarsag til Katastrofen at vide, og De vil vide, at der er foretaget en Række Forsøg paa Orlogs-